

ת"פ 52796/09/22 - מדינת ישראל, עו"ד מזל מנשה קסהון נגד ויקטור יליזרוב

בית המשפט המחוזי בבאר שבע
ת"פ 52796-09-22 מדינת ישראל נ' יליזרוב
XXX(עציר)
לפני כבוד השופט יואב עטר
מדינת ישראל ע"י ב"כ - עו"ד מזל מנשה קסהון
המאשימה

נגד
הנאשם
ויקטור יליזרוב טXXX(עציר) דרכוןXXX
ע"י ב"כ - עו"ד יעקב שקלאר - בהעדר

גזר דין

1. הנאשם הורשע, במסגרת הסדר טיעון, על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בביצוע עבירות של **תקיפת זקן שנרמה לחבלה של ממש** (עבירה לפי סעיף 1368(א) לחוק העונשין התשל"ז 1977, **פציעה בנסיבות מחמירות** (עבירה לפי סעיף 334+335(א)(1) לחוק הנ"ל), **תקיפה סתם** (עבירה לפי סעיף 379 לחוק הנ"ל), **והחזקת סכין** (עבירה לפי סעיף 186(א) לחוק הנ"ל).

2. עניין של העבירות המפורטות בכתב האישום המתוקן הוא בכך שבמועד האירוע, **סמוך לחצות הליל** ולאחר שצרך משקאות אלכוהוליים, הגיע הנאשם, אשר אין לו כל היכרות מוקדמת עם המתלוננת, כשברשותו סכין מטבח אל סמוך לבית המתלוננת, קשישה שהייתה אז כבת 82 אשר התגוררה ביחד עם בעלה הנכה ובנה.

מסיבה שאינה ידועה, הנאשם נכנס לחצרה של המתלוננת, ודפק בחוזקה על דלת הבית. משזו פתחה את הדלת, תפס הנאשם את המתלוננת בחוזקה בגופה. המתלוננת הקשישה ניסתה להדוף את הנאשם ולסגור את דלת הכניסה, אך לא הצליחה בכך. הנאשם משך אותה לכיוון מרפסת הכניסה, הפילה על הרצפה וזו התגוננה ונאבקה בנאשם תוך שפעם אחר פעם הצליחה להדוף את ידו של הנאשם שאחזה בסכין אך נחתכה בכף ידה הימנית.

הנאשם החל לגרור את הקשישה בשערותיה בעודה על הרצפה, תוך שהניף את הסכין לעברה, וזו המשיכה להיאבק בנאשם והתגוננה מפניו, תוך שהצליחה למנוע פגיעה נוספת בה. הקשישה זעקה לעזרה ובד בבד אמרה לנאשם כי היא יכולה להיות אמו תוך שניסתה פעם אחר פעם לקום, אך הנאשם מנע ממנה את האפשרות לקום בכך שאחז בה בעודם על הרצפה כשהוא אוחז בידו בסכין.

לשמע צעקותיה התקשר בנה של הקשישה למשטרה, נטל מקל של מטאטא שהיה בסמוך, והגיע לכניסה לבית והבחין במעשי הנאשם בקשישה. בנה של הקשישה התקרב לעבר הנאשם, וזה בתגובה היכה בו באמצעות הסכין בצווארו. בנה של הקשישה הדף את הנאשם באמצעות המקל ובהמשך ניסה לסייע לאמו ולהגן עליה תוך שהוא מכה את הנאשם באמצעות המקל על מנת לגרום לו לחדול ממעשיו ולזרוק את הסכין, אך הנאשם לא חדל ממעשיו.

בעקבות שיחת הטלפון של בנה של הקשישה, הגיע בשלב זה שוטר למקום, הבחין בנאשם כשהוא אוחז בידו בסכין, ומושך את הקשישה שהייתה שרועה על הרצפה בכניסה לבית, אל תוך הבית. לאחר שהבחין בשוטר, הניף הנאשם את הסכין לכיוונו והמשיך לגרור את הקשישה ששכבה על הרצפה לכיוון הבית.

השוטר צעק לנאשם שלא יגע בקשישה, ולאחר שהנאשם לא נענה לקריאותיו והמשיך לגרור את הקשישה לתוך הבית, דרך השוטר את נשקו.

הנאשם ניסה לדקור את הקשישה בעודה על הרצפה באמצעות הסכין שהחזיק, ובד בבד ניסה לבעוט בדלת הכניסה כדי לסגור אותה בפני השוטר, אך זה מנע זאת ממנו, כיוון את נשקו לכיוון הנאשם והורה לו לזוז אחורה ולזרוק את הסכין שבידו, ובשלב זה, הרים הנאשם את ידיו וזרק את הסכין.

בנה של הקשישה נכנס לבית והכה את הנאשם בראשו באמצעות מקל, השוטר הרחיקו והנאשם נעצר. לאחר שהגיעו שוטרים נוספים למקום ובעוד הנאשם על הרצפה, בעט בנה של הקשישה בחוזקה בראשו.

הנאשם במעשיו גרם לקשישה לפצע בכף ידה וחבלות של ממש בכל גופה, לרבות שטפי דם בידיה וזו נזקקה לטיפול רפואי.

הסדר הטיעון:

3. ביום 15.05.23 הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון לפיו כתב האישום יתוקן והנאשם יודה ויורשע במיוחס לו בכתב האישום המתוקן. הצדדים הבהירו כי אין הסדר לעונש וכל צד יטען על פי מיטב הבנתו. עוד הוסכם כי במסגרת הראיות לעונש תגיש המאשימה לבית המשפט דיסק המכיל סרטון מצלמת גוף של שוטר המתעד באופן חלקי את מעשי הנאשם לצד ראיות נוספות לעונש.

4. במעמד הצגת ההסדר הוברר כי נפגעי העבירה מתנגדים להסדר הטיעון ואף עתרו לבית המשפט העליון בשבתו כבג"צ כנגד הסדר הטיעון (בג"צ 2075/23). עיון בפסק הדין מיום 03.04.23 מלמד כי העתירה נדחתה תוך שבית המשפט העליון ציין כי: "...יובהר כי אין באמור כדי להביע כל עמדה לגבי הסדר הטיעון לגופו. בית המשפט הדן בתיק יבחן את הסדר הטיעון ויחליט אם יש לאשרו או לדחותו, בהתאם למיטב שיקול דעתו".

טענות הצדדים והראיות לעונש:

5. במסגרת ראיות המאשימה לעונש העידו המתלוננת ובנה. נוכח הוראות סעיף 40 לחוק העונשין, נדרש בית המשפט להתעלם מכל חלק בעדות נפגעי העבירה אשר מתייחס לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ואשר חורג מגדרו של כתב האישום המתוקן.

בשים לב להסתייגות הנ"ל, מעדות נפגעת העבירה עולה כי זו כיום כבת 83. זו סיפרה על הסבל שהיא חווה מאז האירוע, על כך שעד היום סובלת מכאבים ובעיקר על כך שעד היום היא חשה חרדה. נפגעת העבירה סיפרה כי מאז האירוע היא מקפידה לבדוק מספר פעמים בלילה אם הדלת סגורה וכי היא מתקשה לישון: **"אני לא ישנה עד שעה 06:00-07:00 בבוקר או 03:00 בבוקר. אני קמה כמו שיכורה. אני לא ישנה בגלל הפחד. אני נזכרת וכל הזמן הוא בא לי מול העיניים, אני חושבת על זה ולא ישנה..."**

בנה של נפגעת העבירה, מר שלום חדד, סיפר כי הוא מתגורר ביחידת דיור המצויה בחצר בית אמו. העד סיפר כי מאז האירוע מתמודד הוא עם הפחדים שהתעוררו בלב אמו: **"אני כל שעה מתעורר עד היום כי אמא שלי מתקשרת אלי בלילות אומרת שהיא שומעת רעשים בחוץ, אז אני צריך לצאת החוצה לבדוק מה סוג הרעש [...]. אני אומר לה שהכל בסדר, תחזרי לישון ואחרי שעה עוד פעם היא מתקשרת. אני מוצא את עצמי כועס עליה כי אני בדקתי ואין שום רעשים. אז שוב פעם, וכל זה חוזר על עצמו"**. העד סיפר כי אמו מקפידה מאז על נעילת הדלתות והשער, פנתה אליו בבקשות לשנות את שער החצר והגדר. העד סיפר כי אביו נכה המרותק למיטתו וכי: **"רק אני חי עם זה אני מרגיש שומר [...]. אני עייף מרוב שאמא שלי כל פעם בלילה מעירה אותי. אני מוצא את עצמי שומר. אני חייב להישאר ליד הבית כל הזמן..."**. בחקירתו הנגדית ציין כי לא הועמד לדין בשל כך שחבט בנאשם.

6. במסגרת ראיות התביעה לעונש, הוגשו גם סרטון מצלמת גוף של השוטר שהגיע ראשון לזירה (ת/2) ואשר תיעד חלק מההתרחשויות. הצפייה בסרטון חושפת את הצופה לחלק מהאירוע עת השוטר הגיע למקום. בסרטון נראית המתלוננת שרועה על הרצפה בכניסה לבית. ניתן לראות את הנאשם מניף את היד האוחזת בסכין לעבר המתלוננת, ניתן לראות את הנאשם גורר את המתלוננת בעוד השוטר צועק עליו שיחדל כשהוא אוחז באקדחו וניתן לראות את ההתרחשויות מאז ועד מעצרו של הנאשם, לרבות שלב שבו נראה בנה של הנאשם מכה במקל בנאשם. עוד הגישה המאשימה תיעוד רפואי מליל האירוע עת נבדקה המתלוננת במרפאת 'בטרם'. בתיעוד צוין כי זו הובאה למקום על ידי המשטרה וכי נמצא חתך בקוטר של כ-2 ס"מ בכף ידה וכי זוהו חבלות. גיליונות התמונות הצבעוניות (ת/4א-ה) המתעדים את החבלות שנגרמו למתלוננת הוגשו. ניתן לראות בתמונות כי מדובר באישה קשישה החבושה באזור שורש וכף יד ימין וכי ניתן לראות שטפי דם גדולים בידיים לצד שטפי דם קטנים יותר במספר נקודות.

7. מטעם ההגנה העידה אמו של רעייתו של הנאשם שהינה אזרחית ישראלית המתגוררת בקרית גת. מעדותה עולה כי הנאשם הינו אזרח מולדובה המתגורר יחד עם בתה - רעייתו במולדובה. זו סיפרה כי בתה נותרה להתגורר שם ואינה אזרחית ישראל אך הנאשם הגיע לארץ לצורך עבודה בבניין. העדה סיפרה כי המעשים, מושא כתב האישום המתוקן, שביצע הנאשם אינם מתיישבים עם אורחותיו, סיפרה כי מדובר באיש משפחה המטפל בבנה של רעייתו בנישואיה הראשונים, סיפרה על הקשר החם שלו עמה ועם בעלה ועל התנהגותו המופתית כמו גם נועם הליכותיו. העדה גם ביקשה סליחה בשמו של הנאשם, הביעה צער על האירוע ואמרה שמתנצלת בפני משפחת נפגעי העבירה.

במסגרת ראיות ההגנה לעונש, הוגשו מסמכים רבים מתיק החקירה, לרבות הודעת הנאשם וחומרי חקירה נוספים. גם כאן יודגש כי נוכח הוראות סעיף 40 לחוק העונשין, על בית המשפט להתעלם מכל נתון עובדתי הנוגע לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ואשר חורג מגדרו של כתב האישום המתוקן. ניתן ללמוד מהחומר שהוגש כי הנאשם הביע

חרטה באופן מידי.

8. המאשימה בטיעוניה לעונש בכתב ובעל פה, עמדה בהרחבה על הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, הערכים המוגנים, מידת הפגיעה בערכים המוגנים, והפנתה לפסיקה. המאשימה עמדה על האקראיות שבביצוע העבירות נוכח העדר ההיכרות המוקדמת ואי הבהירות ביחס לסיבת כניסת הנאשם לחצרה של המתלוננת ותקיפתה ועתרה לקביעת מתחם עונש הנע בין 36 חודשי מאסר בפועל לבין 60 חודשי מאסר בפועל. באשר לענישה בתוך המתחם, עמדה המאשימה על הצורך בהכללת שיקולי הרתעת היחיד והרתעת הרבים וביקשה להשית על הנאשם מאסר בפועל ברף העליון של המתחם לצד מאסר על תנאי, פיצוי לכל אחד מקורבנות העבירה וקנס.

9. ב"כ הנאשם בטיעונו לעונש בכתב ובעל פה, הרבה להפנות לחומרי חקירה תוך שבין השאר, הפנה לכך שכבר בהודעתו הביע הנאשם צער וחרטה על מעשיו, התקשה לראות בחקירתו את סרטון מצלמת הגוף שהוצג בפניו וביקש להתנצל בפני נפגעת העבירה על מעשיו תוך שהדגיש כי לא רצה בכך. ב"כ הנאשם טען בהרחבה ביחס לעובדה שהנאשם הותקף אף הוא באירוע על ידי בנה של המתלוננת, עמד על כך שהנאשם היה שתוי עד כי לא הצליח לזכור את מעשיו, אבחן את הפסיקה אליה הפנתה המאשימה והפנה לפסיקה מקלה הרבה יותר. ב"כ הנאשם עתר לקביעת מתחם עונש הנע בין 6 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות לבין 24 חודשי מאסר בפועל וביקש לגזור את דינו של הנאשם ברף התחתון של המתחם, דהיינו 6 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו.

10. הנאשם בדברו לעונש ביקש להתנצל בפני המתלוננת, אמר כי לא רצה לבצע את המעשים, כי אינו אדם רע, כי אינו יודע להסביר את מעשיו וכי הוא רק זוכר ששתה אלכוהול, אמר כי האירוע אינו הולם את אורחות חייו וביקש את סליחת המתלוננת.

דין והכרעה

11. כתב האישום המתוקן מגולל מסכת מעשים מעוררת אימה, ומתאר מעין סרט אימה שחוותה המתלוננת באישון ליל ע"י אדם זר שהקיש על דלת ביתה. לא ניתן להפריז בתחושות האימה והפחד שבהכרח אפפו את המתלוננת, קשישה כבת 82 בעת ביצוע המעשים, המתגוררת עם בעלה הנכה המרותק למיטתו, אשר בחצות הליל שומעת דפיקות חזקות על דלת ביתה, פותחת את הדלת ומיד, ללא כל סיבה נראית לעין וללא כל אזהרה, מותקפת באופן אכזרי ביותר על ידי אדם זר שהגיע כך סתם, בחצות הליל אל דלת ביתה.

12. הלב נכמר למראה החבלות שתועדו בתמונות הצבעוניות על גופה של אותה קשישה והלב נכמר לא פחות במהלך הצפייה בסרטון מצלמת הגוף של השוטר עת זו נראית, בשלב שבו הגיע השוטר למקום, כשהיא שרועה על הרצפה בפתח ביתה, חבולה, מוכה ומושפלת, והנאשם אוחז בה, גורר אותה, מניף את הסכין ותוקף אותה מבלי שהיה בעצם גילה או מצבה בכדי לעורר רחמים בליבו. לא זאת אף זאת אלא שתחילה, לא היה אף במראה השוטר אשר אף נאלץ לכוון אליו אקדח ולדרוך את האקדח בכדי להרתיע את הנאשם מלהמשיך במעשיו ואף לנסות ולדקור בשלב זה את הקשישה.

העובדה שהנאשם, לאחר שהשוטר הגיע למקום וכיוון את האקדח, לא רק שלא נרתע והמשיך תחילה במעשיו, אלא אף ניסה לגרור את הקשישה לתוך הדירה ולהגיף את הדלת בפני השוטר (פס' 15 בכתב האישום המתוקן), דומה כי מדוברת בעד עצמה ואין אלא להודות על כך שהשוטר הצליח למנוע את סגירת הדלת, ולסכל המשך הפגיעה במתלוננת, תוך שרק לאחר מכן הרים הנאשם את ידיו והשליך את הסכין בעקבות פעולות השוטר.

13. החומרה היתרה הגלומה בעבירה של תקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש, בה הורשע הנאשם באה לידי ביטוי בכך שהמחוקק ייחד הוראת חיקוק ספציפית לעבירות אלימות המופנות כלפי הנמנים על קבוצת גיל זו (אשר הגיעו לגיל 65 וחוסים תחת הגדרת "זקן" שבסעיף 1368' לחוק העונשין), ולצדה קבע עונש מאסר בפועל חובה ועונש מירבי של 5 שנות מאסר: **"בהיעדר טעמים מיוחדים שיירשמו, יושת על מי שהורשע בביצוען של העבירות הנדונות עונש מאסר שלא יהיה כולו על תנאי"** (סעיף 1368' (ד) לחוק העונשין).

ביחס לעבירה של תקיפה זקן הגורמת חבלה של ממש, הרי שבהפעלת אלימות כלפי אדם מבוגר הנמנה על קבוצת גיל זו, יש משום חומרה יתרה, בשים לב למאפייניה הייחודיים של קבוצת גיל זו ולפערי הכוחות בין התוקף לקרבן. ר' לעניין זה ע"פ 3307/08 **מדינת ישראל נ' טועמי** (פורסם בנבו, 04.03.09):

"הפניה דווקא לאוכלוסייה חלשה, אוכלוסיית הקשישים [...] משקפת אנטי חברתיות עמוקה ומגלמת בתוכה אכזריות ואדישות לחומרת הפגיעה הנגרמת לקורבן העבירה".

אודות החומרה היתרה שיש לייחס למורשעים בעבירה של תקיפת זקן, ניתן ללמוד מדברי בית המשפט העליון כי **"הענישה במקרים מעין זה ראוי לה שתשקף הגנה על כבודם, גופם וקניינם של קשישים, תבטא את הצורך בהקניית ביטחון אישי גם למי שבערוב ימיהם אינם נהנים עוד מחוסן גופני מלא ולא תהפכם הפקר למעשי בריונות [...] כל אלה מלמדים על חומרת המעשים, ומצדיקים ומחייבים כי יינתן משקל משמעותי בגזירת העונש למטרות ההרתעה והגמול"** [ע"פ 7961/07 **מדינת ישראל נ' שכטר** (19.03.08):

14. ב"כ הנאשם ייחד בטיעונו משקל רב לעובדה שבמסגרת הסדר הטיעון תוקן כתב האישום כך שהנאשם הורשע בעבירות המצויות בסמכות בית משפט השלום, תוך שהפנה לפסיקה בה הושתו על נאשמים שהורשעו בעבירות אלו עונשי מאסר קלים ואף לריצוי בדרך של עבודות שירות. יש לזכור כי קביעת המתחם אינה נובעת רק מסעיפי העבירות בהן הורשע נאשם בהליך הפלילי אלא, מהנסיבות הפרטניות הקשורות בביצוע העבירות. בעניינו של הנאשם אלו נמצאות ברף הגבוה של עבירות אלו ועוצמת הפגיעה בערכים המוגנים גבוהה.

15. הדעת אינה סובלת מצב לפיו גם בביתם-מבצרם יחששו קשישים לביטחונם וכי גם בביתם-מבצרם לא יוכלו ליהנות משלווה בשל הפחד מפגיעה אלימה. עצם ההגעה לבית המתלוננת הקשישה, ללא כל היכרות מוקדמת (ותוך שכתב האישום המתוקן מציין כי בשל סיבה שאינה ידועה), בחצות הליל, תקיפתה באופן כה אכזרי, וכה אלים חמורה בפני עצמה. העובדה שהנאשם היה מצויד בסכין ואף ניסה לדקור את הקשישה והצליח לגרום לחתך לבנה אשר הגיע למקום לשמע זעקותיה וניסה לסייע לה מלמדת כי לא היה גם בהגעת בנה בכדי לגרום לנאשם לחדול ממעשיו או להרתיעו וכך גם לא היה במקל שאחז בנה של המתלוננת ואף בניסיונו להגן על אמו באמצעות המקל בכדי להועיל.

16. כאמור לעיל, עיון בפסיקה במקרים דומים מלמד על מנעד רחב של עונשים, התלוי בנסיבות ה"עושה" ונסיבות ה"מעשה", ובהן יחסי הקרבה בין התוקף לקרבן, עצמת האלימות, תדירותה, הנזקים שנגרמו, הרקע לתקיפה, עשיית שימוש בחפץ וכיוצ"ב. מטבע הדברים אין מקרה אחד דומה למשנהו, ועל כן, יש לבחון את הפסיקה שתפורט להלן בהתאמות הנדרשות.

בעפ"ג 29072-05-22 **מדינת ישראל נ' אזולאי** (30.11.22) התקבל ערעור המדינה על קולת עונשו של משיב אשר הורשע בעבירות של תקיפת זקן הגורמת חבלה חמורה, פציעה כשהעבריין מזויין ואיומים. נסיבות המקרה שם קלות באופן משמעותי מנסיבות המקרה דנן, אם כי מנגד, לאותו משיב היה עבר פלילי והיה תלוי ועומד כנגדו מאסר על תנאי. נקבע שם כי המתחם שנקבע על ידי בית משפט קמא (10-30 חודשי מאסר בפועל) איננו הולם ובסופו של יום הושת על אותו מערער מאסר בפועל למשך 36 חודשים (לצד הפעלת מאסר מותנה באופן בו התקופה הכוללת הועמדה על 44 חודשים).

בעפ"ג 24502-07-14 (מחוזי ב"ש) **יהודה טלקר נ' מ"י** (12.11.14) נדחה ערעורו של נאשם שהורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של תקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש והותיר על כנו עונש של 20 חודשי מאסר. באותו מקרה הנאשם, בעל עבר פלילי ישן, תקף במקל הליכה את שכנתו הקשישה, ילידת 1935, וגרם לה לחבלות של ממש בדמות המטומות כחולות בידה וברגלה.

ברע"פ 8164/21 **אובסטרוניקי נ' מדינת ישראל** (29.11.21) נדרש בית המשפט העליון לעניינו של מבקש שהורשע בעבירה יחידה של תקיפת זקן הגורמת חבלה חמורה שעניינה בתקיפה אקראית של אשה כבת 66 אשר טיילה בטיילת ואשר ניגש אליה מאחור, הפילה על שיחים וחבט במספר רב של חבטות אגרוף בפניה. אותו מבקש היה צעיר נעדר עבר פלילי אשר שיתף פעולה באופן מלא עם ההליך הטיפולי בשירות המבחן ואשר שירות המבחן המליץ בעניינו על צו מבחן ומאסר שירוצה בעבודות שירות נוכח סיכויי השיקום הטובים. בית משפט השלום עמד בהרחבה על סיכויי השיקום, התסקיר החיובי, שיתוף הפעולה עם שירות המבחן והנכונות להפקיד עובר לשמיעת הטיעונים לעונש פיצוי בסך 40,000 ₪ למתלוננת, וגזר עליו 20 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו ובית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור בציינו כי: **"אין בנסיבותיו האישיות של המבקש לרבות ההליך הטיפולי בו החל כדי להוות משקל נגד של ממש לפגיעה הקשה שגרם למתלוננת"**.

17. אכן קיימת פסיקה לכאן ולכאן ואולם קשה להלום מקרה זהה בנסיבותיו. בעניינו של הנאשם דנן יש לזכור כי מעבר לעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בה הורשע, הורשע הנאשם גם בעבירות נוספות לרבות כלפי נפגע עבירה נוסף מקום שהנאשם תקף גם את בנה של המתלוננת ואף גרם לו לחתך באמצעות הסכין. הנסיבות עצמן שונות באופן מהותי ובניגוד לחלק מהמקרים שהובאו לעיל גם לא הוגש תסקיר המלמד על קיומם של שיקולי שיקום ממשיים.

18. בקביעת מתחם עונש, על בית המשפט, במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה להתחשב גם בנזק שנגרם מביצוע העבירה (סעיף 40ט(4) לחוק העונשין ובנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה (40ט(3) לחוק הנ"ל). בכל הקשור לנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה, הרי שיש לקחת בחשבון את העובדה שכתב האישום המתוקן

מפרט כי הנאשם ניסה לדקור את הקשישה באמצעות הסכין שהחזיק - ניסיון אשר לא צלח. עוד יש לקחת בחשבון את העובדה שהנאשם לא חדל ממעשיו מיוזמתו, המשיך במעשיו חרף זעקותיה של הקשישה, חרף הגעת בנה למקום, חרף ניסיונו של בנה להגן עליה באמצעות המקל, ואף חרף הגעת שוטר למקום עת ניסה להמשיך במעשיו ואף לדקור את הקשישה לנגד עיני השוטר (סעיף 14 לכתב האישום המתוקן) בשעה שהשוטר מכוון אליו אקדח דרוך ומורה לו לחדול ממעשיו. הנאשם חדל ממעשיו רק לאחר שנרתע מאקדחו של השוטר שהיה מכוון אליו, ומפעולותיו של השוטר כעולה מהסרטון ומכתב האישום המתוקן, ומשכך לא ניתן להתעלם מהנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירות אלמלא הגעת השוטר למקום.

19. באשר לנזק שנגרם, ברי כי יש באירוע שכזה להותיר חותם טראומתי בכל אדם סביר שהיה מוצא עצמו במקומה של הקשישה נפגעת העבירה. הדברים יפים מקל וחומר משנפגעת העבירה העידה כי מאז האירוע היא חשה בפחד, אינה מצליחה לישון בלילות, חוששת לביטחונה האישי ומצליחה להירדם רק לקראת הבוקר. על החותם הטראומתי שהותיר האירוע בנפגעת העבירה ועל הנזק שנגרם לתחושת הביטחון האישי שלה, ניתן ללמוד גם מעדות בנה אשר מוצא עצמו שוב ושוב בשעות הליל ניעור משנתו בשל העובדה שהמתלוננת מתקשרת אליו, מביעה חשש כי היא שומעת רעשים ושוב ושוב בשעות הליל נדרש בנה להקיץ משנתו ולסרוק את החצר על מנת להרגיע את אמו.

הדברים יפים בהתאמות הנדרשות גם ביחס לבנה של המתלוננת אשר מעבר לנזק הפיזי מקום בו הנאשם היכה בו באמצעות הסכין, ברי כי יש באירוע שכזה בו מצא עצמו צופה באישון ליל באמו מותקפת באכזריות לנגד עיניו, תוך שקצרה ידו מלהושיעה בכדי להותיר גם בו חותם טראומתי. הדברים יפים מקל וחומר משזה מוצא עצמו מתמודד עד היום עם הפחדים של אמו באופן הפוגע פגיעה ממשית בשגרת ימיו ולילותיו ותוך שבשל אותה פגיעה בתחושת הביטחון האישי של אמו גם נדרש להישאר בקרבת הבית בשעות הליל משבשל כך נמנע הוא לשהות בלילות מחוץ לבית.

20. בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, לקולת הנאשם נתתי משקל לעובדה שגם לאחר שחדל ממעשיו ולאחר שהשוטרים הצליחו להפריד בינו לבין הקשישה ולמנוע את המשך תקיפתה ועצרוהו, הוכה בראשו על ידי בנה של הקשישה באמצעות מקל וזה אף, בהמשך, בעט בראשו.

עוד ולקולת הנאשם נתתי משקל מסוים לכך שבסופו של יום חרף החבלות שגרם למתלוננת זו אמנם, נזקקה לטיפול רפואי, אך לא נזקקה לאישפוז או טיפולים מורכבים יותר.

21. בהינתן עוצמת הפגיעה בערכים המוגנים, בהינתן הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, בהינתן הפגיעה בשני נפגעי העבירה, סבורני כי על מתחם העונש ההולם לנוע בין 34 חודשי מאסר בפועל לבין 62 חודשי מאסר בפועל.

הענישה בתוך גדרי המתחם

22. לנאשם אין הרשעות קודמות.

23. מקום בו העבירות נעברו כלפי נפגעת עבירה אקראית בשל נסיבות שעד עתה נותרו בעלטה, ומקום בו הנאשם לא עבר כל הליך טיפולי היכול לצמצם את הסיכון להישנות מעשים דומים, הרי שבגדר שיקולי הענישה בתוך המתחם יש לתת משקל לשיקולי הרתעת היחיד.

מקום בו האלימות בחברה הישראלית הולכת וגואה, הרי שבגדר שיקולי הענישה בתוך המתחם יש לתת גם משקל לשיקולי הרתעת הרבים, על מנת להעביר מסר חד לציבור לפיו לא ניתן להשלים עוד עם התגברות האלימות בחברה וכי מי שנוקט באלימות ישא במחיר משמעותי בשל מעשיו.

24. לקולת הנאשם נתתי משקל להודאתו המגלמת נטילת אחריות לצד חסכון בזמן שיפוטי.

לקולת הנאשם נתתי משקל לכך שמקום שמדובר באזרח זר הרי שתנאי המאסר קשים לו יותר, בין אם בשל קשיי השפה, בין אם בשל העובדה שרעייתו ובנו החורג שוהים בחו"ל, ומן הסתם יכולתם לבקרו במאסר מוגבלת רק למועדים בהם יגיעו לישראל אם בכלל.

לקולת הנאשם נתתי משקל לכך שבהודאתו חסך מנפגעי העבירה את הכורח לחוות מחדש את האירוע על דוכן העדים ולעמוד בחקירה נגדית.

לקולת הנאשם נתתי משקל לכך שהנאשם נעדר הרשעות קודמות.

לקולת הנאשם נתתי משקל לחרטה שהביע עוד משלב החקירה כמו גם בבית המשפט.

לקולת הנאשם נתתי משקל לעדות חמותו כי התנהלותו באירוע חריגה לאורחותיו.

25. באשר לעתירת המאשימה לפיצוי, דומה כי על זה לגלם לא רק את הפגיעה הפיזית שגרם הנאשם אלא, בעיקר, את הפגיעה הקשה בתחושת הביטחון האישי של נפגעי העבירות. בעניין זה הגם שער אני לכך שההלכה היא כי העדר יכולת כספית אינה שיקול רלוונטי לקביעת סכום הפיצוי (ע"פ 5205/17 אבו עיאדה נ' מדינת ישראל [15.10.18], ע"פ 961/16 אלהרוש נ' מדינת ישראל [25.11.18]), מצאתי לתת משקל מסוים לנסיבותיו האישיות וכן מצאתי לתת משקל לפרק הזמן שעתידי לרצות מאחורי סורג ובריה.

26. באשר לעתירת המאשימה לקנס, מצוות המחוקק היא כי על בית המשפט להתחשב ביכולותיו הכלכליות של הנאשם. בענייני נתתי משקל לכך שמדובר באזרח זר, אשר כיום אינו משתכר ושוהה במעצר.

27. לאור האמור לעיל אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

- א. 48 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו בגין התיק שבכותרת, בלבד, בהתאם לרישומי שב"ס.
- ב. 12 חודשי מאסר, וזאת על תנאי שלא יעבור, משך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסרו, כל עבירת אלימות מסוג פשע.
- ג. 6 חודשי מאסר, וזאת על תנאי שלא יעבור, משך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסרו, כל עבירת אלימות מסוג עוון.
- ד. קנס כספי בסך 5,000 ₪, או 25 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.9.24, ובכל בחודש שלאחריו. לא יעמוד הנאשם באחד מן השיעורים במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מידי, ומובהרות לנאשם הוראות החוק ביחס לאפשרות החיוב בתוספת הפיגורים כמו גם אפשרות הפעלת המאסר חלף הקנס.
- ה. פיצוי לנפגעת העבירה (ע"ת/1 ברשימת עדי התביעה שבכתב האישום המתוקן) בסך 30,000 ₪. הפיצוי ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 1.11.23 ובכל (1) בחודש שלאחריו. לא יעמוד הנאשם באחד מן השיעורים במועדו, תעמוד יתרת הפיצוי לפירעון מידי ותישא תוספת פיגורים כחוק.
- ו. פיצוי לנפגע העבירה (ע"ת/2 ברשימת עדי התביעה שבכתב האישום המתוקן) בסך 5,000 ₪. הפיצוי ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 1.11.23 ובכל (1) בחודש שלאחריו. לא יעמוד הנאשם באחד מן השיעורים במועדו, תעמוד יתרת הפיצוי לפירעון מידי ותישא תוספת פיגורים כחוק.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן והודע היום כ"ב סיוון תשפ"ג, 11/06/2023 במעמד הנאשם וב"כ המאשימה.

יואב עטר, שופט